

HALADÁS

VASUTI
SZAK- ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP
A MISKOLCZI MAV. ALTISZTI-KÖR HIVATALOS KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐK ÉS LAPTULAJDONOSOK:

BANOVITS LÁSZLÓ

ZSIVKOVICS ANTAL

Előfizetési ára:

Egész évre 8 korona
Fél évre 4 korona
Negyed évre 2 korona

Szerkesztőség:
Miskolcz, Szemere-utca 26. sz.

Megjelen minden vasárnap.

Balesetbiztosítással:

Egész évre 14.— kor.
Fél évre 7.— kor.
Negyed évre 3.50 kor.

A balesetbiztosítás (18-től 60 éves korig)
a »Nemzeti balesetbiztosító részve-
társ.«-nál 3000 koronára halál esetre
és 3000 koronára állandó munka-
képtelenség esetére szól.

Fizetésrendezés.

Miskolcz, 1904. január 16.

—ko— Az állami tisztviselők fizetésrendezése végre határozott alakot öltött, amennyiben az 1903. és 1904. évre kiosztott és kiosztandó pótlékot a képviselőház megszavazta.

Hogy mikor lesz meg a végleges rendezés, arról semmi bizonyosat nem tudunk, pedig minket vasutasokat ez érdekel legjobban, mert akkorra lett ígérve a mi sorsunk javítása is.

Az állami tisztviselők már ezzel édes-keveset törődnek, mert elvégre is az már mindegy, hogy pótlék alakjában kapják-e meg, a fő az, hogy megkapják s a nyugdíjba is számít.

Mi pedig várunk s rágjuk a reménység sovány emlőit...

Csodák csodája, hogy helyzetünket ismerik, produktív munkálkodásunkat folyton méltányolják, de eredményt még sem látunk.

Ha közelről tekintjük a dolgokat, azt látjuk, hogy bennünket nem a rossz-akarattal, hanem a *tájékozatlanság* öl meg.

Élénk emlékezetünkben van egy volt szakminiszternek a parlament előtt tett azon nyilatkozata, hogy: „bár a vasutasok éjjeli szolgálata terhes, de azért külön órapénzt kapnak“; — egy másiké, hogy: „bár az állomási forgalmi személyzet 24 órai terhes szolgálatot végez, de ezért kilométer-pénzben külön díjazásban részesül.“

Elhitte ezt mindenki, a sorsunk iránt érdeklődők megnyugodtak benne, csak mi keseregtünk rajta...

És most is, midőn országszerte visszatetszést szült az, hogy az állami tisztviselők a pótlékot megkapták, a vasutasok pedig nem, felállt a parlament-

ben a pénzügyminiszter s megnyugtatta sorsunk iránt érdeklődő barátainkat.

Megnyugtatta pedig úgy, hogy magyar mondás szerint mi is ökölrel törülhetjük tőle szemeinket.

Mert hát azt mondta a kegyelmes ur, hogy *mi pótlék helyett fényes előléptetést kaptunk, a melyet teljesen egyenértékűnek tartunk a pótlék kiutalványozásával.*

De még mennyire!

Ez fináncz szempontból kitünő gondolat lehet, de mi szegény vasutasok ebből megélni nem tudunk!

Próbálja meg a kegyelmes ur, ne adjon eselédjének reggelit s az erős munkával felejtse el vele az ebédet s adjon neki csak vacsorát — mert hát *végre* mégis evett — vajjon fog-e az lelkesedni a nagyszerű fináncz-találmányért?

Igy vagyunk mi is. Nekünk az előléptetés nem rendkívüli jótétemény, nem

váratlan főnyeremény, hanem létfenntartásunk gyökere. A szegény vasutas 600 forinttal kezdi, éjjeli és nappali munkát egyfolytában végez, az idő multával, családja szaporodásával, szervezetének folytonos gyengülése mellett feltétlenül rá szorul arra, hogy a fizetés 3—4 évenként 100 forintokkal addig növekedjék, míg 36 évi szolgálat és küzködés után — átlagosan számítva — elérje mint megtört öreg az 1400 forintot s vele a jól megérdemelt nyugdíjat, melyet keserves garasaiból ő maga rakott össze!

Az 1903. év költségvetésébe az előléptetésre nem lett felvéve semmi, ez tény, ezt tudjuk, az akkori miniszter rólunk nem gondoskodott. Tudjuk azt is, hogy ebben a meg nem érdemelt szomorú helyzetben segíteni kellett rajtunk és segítettek egy nagyobb szabású előléptetéssel. Tudjuk és elismerjük azt is, hogy az adott helyzetben a vétkes

TÁRCZA.

Andrássy Dénes gróf.

*Nemes, nagy úr! Ki dúsan osztogatsz,
Titokban százszor ezreket
S szivedben azt soh'sem latolgotod.
Hogy »mit lehet vagy nem lehet :«
De ott vagy, ott, legelső és legott,
Hol a nyomor legelső jajgatott.*

*Ki mint a selyomszárnyu gondolat,
Látatlanul, kéretlenül,
Ott vagy, de mindig s mindenütt, hová
Társul keserv s a bú szegül :
Ki hol véletlenül lüzel fogott
A szunnyadó zsarátnok, ott vagy, ott.*

*Ki nem vársz hálaszókat semmiért,
S el sem fogadsz, de senkitől,
Mert gyors az utad mind nagyon s kitérsz
A lassu hálaszó elől.
Mely míg a szívből sírova följakad,
Meggéstené óh más, sürgősb utad*

*Ki míg szünetlen könnyeket törölsz,
A szépet, jól is ápolod,
S mit bőven oszt irgalmas jobb kezed,
Nem tudja azt osztó balod.
Ki mint tündér jársz messze téreken,
S mindenütt jelen vagy s még se vagy jelen.*

*Nemes, nagy úr! követlek, mint az árny,
— Sötéten bár, de óh hiven —
S ahonnan eltűnsz s eltűn Angyalod*),
Ki áldva kísér léptiden,
Ott én telérdelek s óh, irgalom . . .
Pogány létemre hön imádkozom :*

*Árpád népének Istene! kezed
Kül ezredéve védve tart,
Vérázlatott, dicsteljes utjain,
Vezesd tovább is a magyart,
S hogy innen semmi vész se verje ki,
Sok ily nagy úrt, Apostolt adj neki!*

Czohor.

*) Irgalmas, nagy szívű neje volt; nem régiben cserélte föl a földet a mennyországgal.

gondatlanságnak ilyen módon való reparálása még a leghelyesebb volt, ez *Hieronymi Károly gyakorlati érzékének bizonyítéka.*

Ezzel tehát rendben volnánk. Volt mi bennünk belátás és türelem mindig, lesz ezután is.

De akkor a pénzügyminiszter ur ne mondja azt, *hogy mi már boldogok vagyunk és egyenlő kárpótlásban részesültünk az állami hivatalnokokkal és a többi állami alkalmazottakkal.* Az előzmény után azt kell hinnünk, hogy a pénzügyminiszter ur számítása szerint nem kell ebben az évben sem felvenni egy garast sem a vasutasok előléptetésére, mert ugy is lesz fizetésrendezés, ha pedig nem lesz, a pótlék helyett az év végén még mindig lehet előléptetést csinálni és így tovább . . .

Csak az a szerencsénk, hogy ebbe a finánczpolitikába még a mi szakminiszterünk is bele szól, akinek jóindu-

latáról volt elég alkalmunk meggyőződnie s akit elődjének mulasztásáért hibáztatni nem lehet. *Csak most következik az ő munkája.*

Feltétlen bizalommal lévén az ő vasuti nagy tudása, jóakarata és cselekvő képessége iránt, alázattal esedezünk hozzá, gyujtson világot nekünk ebben a borzasztó sötétségben . . .

Jövőben pedig, ha a mi örömünkről akarna szólni a pénzügyminiszter ur ő nagyméltósága, szóljon ő helyette, s mondjon olyat, aminek ez a csüggedő s folyton csak csalódó vasutas nép végre-valahára örülni is tudjon.

Az Isten is meg fogja áldani érte!

A füstgázelemezés.

Közli: Szász Géza mérnök.
(Folytatás.)

2. Füstgázelemező berendezések.

a) Orsat-Müncke-féle elemező (1. ábra.)
Fakereten nyugvó 3 db. U alaku elnyelőedényből áll, a, b, és c; és egy rajta oldalt meg-

Az óperencia felé.

(Pályamunka.)

Jelige: „Natura vis.“

Személyek: Egy 40 év körüli munkás. Feleségét és gyermekeit a fővárosban a legnagyobb nyomorban hagyta hátra. A mai társadalom röviden, elzüllött proletárnak hívja.

Egy 25—28 év körüli esinos, inkább szerencsétlen, mint bűnös nő, a milyen a fővárosban ezer meg ezer van. Foglalkozása nincs. Férje nincs. Csak mosolya és csókja van. Valaha régen, nagyon régen a férfi kedvese volt.

Szin: a kassa—oderbergi vasut egy III-ad osztályos fülkéje. A vonat csörömpölve, zakatolva rohan előre; a lokomotív füstjét a szél a nyitva maradt ablakon besodorja néha-néha a kocsiba.

Az egyház egyik nagy ünnepének előestéje. A férfi és a nő a kocsí két szemközt levő sarkában ülnek. Közönyösen bámulnak ki a mindinkább sötétedő tájra. A lámpa világa a kocsiban a sötétséget alig bírja elűzni. Az utitársak a homályban először nem ismerik meg egymást. Fogalmuk sincs arról, hogy valaha nagyon is sok közülük volt egymáshoz. A nő néha lopva a férfi felé tekint. Csend. Egy kis idő múlva a férfi is kezd tudomást szerezni a nőről. Meglátja arányosan piczi lábait és a nő testének körvonalai bizsergetően hatnak rá.

A férfi (szeretné, ha beszédbe eredhetne a nővel, de nem tudja, hogy kezdjen hozzá):

Hm . . . Hát hugomasszony hová megy?

A nő (összerázkódik. Megismeri az ő, a „régí“ hangját. Lelkében a legfájdalmasabb és legkedvesebb emlékek kergetik egymást. Eszébe jut első botlása, a mely tulajdonképen az ő végleges elbukásának, szerencsétlenségének az okozója. De eszébe jut régi szerelme is, az odaadó, érzékes szerelem és a régi gyűlölet a férfi csalásága miatt. Sóhajt. Kétségbeesetten): Valaha . . . valaha nem voltam idegen magához . . . hozzád . . . (Kitörve): Nyomorult! ha te nem lettél volna, akkor most nem lennék ott, a hol vagyok . . . (Gunyosan): Valaha tán ösmertél . . . Én lennék a te kis maczád! Emlekszel . . . Hogyne emlékeznél kis bestiám?! . . .

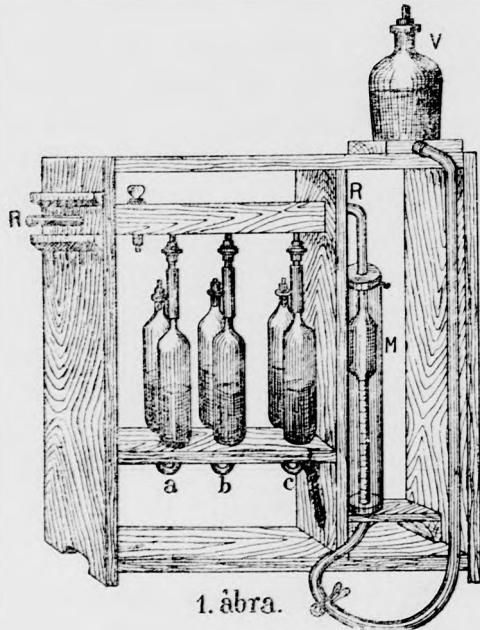
A férfi (visszatántorodik): Liza . . .

A nő (hallgat.)

A férfi: De hát mit akarsz? Rég volt az a dolog . . . tudod, régen.

A nő (fölkaczag, úgy, hogy könybe lábad a szeme): Igazad van . . . csakugyan rég volt. Azóta kerestél magadnak más szeretőt, aztán megint másikat . . . Hisz' lány sok van a világon . . . Mit törődöl te a többivel? . . . Mit bánod te, hogy engem kivertek, mint a veszett ebet és neki kellett mennem a világnak . . . czipra szoknyában . . . czipra kalapban . . . Tudod? Érted?

erősített körtealaku M edényből, mely utóbbi egy vízzel telt, megfelelően bővebb hengeralaku üvegedénybe van illesztve s a mely felső és alsó végein csőalakúvá vékonyodik. A felső, rövidebb vége ezen vékonyodások-

1. ábra.

nak egy térdalakúlag görbitett hajcsőnek — R — felvételére szolgál, melynek viszin-

tes karja erős falak közt elhelyezve három lefelé nyuló toldattal van ellátva, melyek kaucsuk karmanytuk segítségével a mondott elnyelő edényekhez vannak kapcsolva. A mérő edényeknek — M — alsó, hosszabb vége pontosan méretezett csövet képez, mely 60 egyenlő részre van osztva és egy gummicső által egy magasabban elhelyezett — V — vizes edénnyel van összekötve. A körtealaku mérőedény térfogata épen 40 térfogatrészt foglal magában a mérőcsövekből úgy, hogy az egész rendelkezésre álló mérőtér fogat 100 egymással egyenlő térfogatrészt tartalmaz.

Ha most már az ábrában felvett állásánál a — V — vízűvegnek az összekötőtömlőn alkalmazott szorítócsap időlegesen nyitva marad, úgy az egyidejűleg nyitott — h — háromágúcsapon s a tömlőn át, a levegőt a mérőedényből kihajtva viz folyik a — V — edényből M-be.

Ha itt a „60“ sz. jel eléretik, akkor a háromágú csapot akként állítjuk, hogy a vízszintes R—R átmenet zárva, ellenben a függélyes csapfura a hajcsővek bal karjával összekötve legyen és erre a mondott csapokon szerelt szivók egyikének felhasználásával (esetleg száraz gázszivattyúval) a le-

A férfi (türelmetlenül): Eh! tudom én! Hát jól van... Megesett mással is a dolog... És utóvégre is te is ember vagy, én is ember vagyok talán?

A nő (sírva): Mit bánom én? Csak velem esett vón' meg... Megesett mással is... igen, — mert nemcsak egy gazember van a világon.

A férfi (hevesen): Asszony!... Elég legyen... .

A nő: És én ott álltam az utcásarkon, te meg élted világodat...

A férfi (sötéten, keserűen): Világomat? Szép világ, szép élet volt az!

(Hirtelen): Lásd azok ott, a becsületes emberek, most olvassák az evangéliumot és a bibliát s az ördög tudja, mi mindent... És mi? és én? Megyek előre, a merre visznek. Miért? — mert nincs pénzem és mert nincs pénzem, nincs becsületem sem. De minek kell nekem becsület, ha eszem? Vagy kell nekem becsület, ha nem eszem?... Gondoltam hát, megyek az óperencián tulra, ott sok, nagyon sok pénzt keresek, s azon fölül még egy szép asszonyt és én is ünnepelni fogok s fogok olvasni bibliát... És majd ajtót mutatok a hontalan csavargóknak, a kik koplálnak, a bolondok, mert nem tudnak pénzt keresni, tán mert becsületesek akarnak maradni... De miért akarnak... S ha nem

akarnának, tudnának-e gazemberek lenni? Mert gazembernek születni kell... azt olvastam valahol... (erőltetetten nevet.) Hogy minek jöttem a világra, azt nem tudom... S ha az apám megkérdezt volna, akkor ma nem görnyednék itt... Eh! Ördögbe is... S ha már egyszer ide kellett jönnöm, mért nem lettem gróf, báró vagy gyáros, a kiknek van becsületük, pénzük, asszonyuk... a mennyit akarnak... S nekem? Ott kellett izzadnom a kohó mellett, a pokoli hőségben. És mikor hazamentem a nyomoruságos szobába, melyet a balgák otthonnak neveznek, ott találtam a beteg, sóhajtozó asszonyt és az éhező, nyafogó porontyokat, a kik az én gyermekeim, akkor úgy összeszorította valami a szívemet...

Átkoztam magamat és röhögtem a papokon, akik azt mondják, hogy van Isten, bár maguk se hiszik...

A nő: Az Isten él... Az Isten jó.

A férfi: És gondot visel nemcsak a mezők, hanem a városok liliomaira is...

... Igen, ti asszonyok mindig az Istennel hozakodtok elő. Mikor az akasztófa előtt a mester a hurkot a nyakatokba igazítja, Istenhez fohászokodtok, hogy segítsen, mert ő megsegít. Mást nem segített meg, de téged megsegít...

Csodálatos, akiknek van mit enniök, nem imádkoznak az Istenhez, sőt a legtöbbben káromolva

vegőt a leszívócsőből eltávolítjuk. Ha ez megtörtént, a háromágu váltót eredeti állására visszafordítjuk, összekötjük az R hajcsöveket azon helylyel, a honnan a füstgáz ki veendő és vele — M — edényt megtöltjük, miután a — V — vizes edényt oly mélyen állítjuk, hogy a víz belőle ezekbe visszafolyhasson, a mire aztán a háromágu csap újra elzárandó.

Az így felfogott gázmennyiség az illető elzárócsap megnyitása után az első, káliluggal töltött — a — elnyelőedénybe átnyomatik azáltal, hogy nyitott szorítócsapok mellett a — V — vizes üveget megfelelően emeljük és süllyesztjük; az ezáltal a mérőcsövekben adódó térfogatkülönbség a térfogatszázalékokban a szénsavtartalmat kifejezi; minek leolvasásánál a víz a — V — vizes üvegben és mérőüvegben magától érthetőleg teljesen egy színben állni tartozik.

Hasonló módon nyomjuk a megvizsgálandó gázt ezután a következő második — b — pyrogallussavas nátriummal töltött elnyelőedénybe s épen úgy állapítjuk meg a térfogatesökkenést, mely utóbi a gáznak oxigéntartalmát adja meg térfogatszázalékokban.

említik nevét és — mégis esznek és mi imádkozunk, könyörgünk és — mégsem eszünk s meleg ruha nélkül majd meg vesz az Isten hidege. Tehát csak imádkozatok, könyörögjétek minél többet s akkor annál többet fogtok koplalni, dideregni. A jó Isten ezt kegyelmesen megengedi, ha ugyan lakik ott valaki a felhők között... Azért én nem is oda nézek, mert, ha nap süt, — nem nézhetek oda és ha nem süt a nap, úgy nem láthatok semmit, csak kóbor, vándor felhőket vagy álmosan pislogó csillagokat.

Én szép asszony szemébe nézek és birni akarom... (Az asszony felé hajlik).

A nő (föláll, kétségbeesetten): Nyomorult! ... vissza... érted, vissza... Én ismerlek...

A férfi: Liza!... Édesem!

A nő (ledérül nevet): Jól tudsz böleselkedni, te asszonyok csapodár bolondja... Jól! Én úgy nem tudok... Hisz én nekem nem is kell böleselkednem szavaid szerint, mert hisz én vagyok az ég s a szemeim?... Az Isten vagy az Istenek, akik lehunyhatók, amikor akarom... s akkor sötétség lesz a földön... (kaczag) de persze csak azok számára, akik olyanok, mint te, olyan... éjjeli pillangók... Haha... látod, magamról veszem a hasonlatot. Jól kiöntötted a tudományodat, ami abban a pár iskolában ragadt rád... s oly szépen meséltél,

Végül teljesen analóg módon járunk el a harmadik, ammoniakos rézchlorür oldattal töltött — c — elnyelőedényvel, az így a mérőcsövekben adódó térfogatkülönbség a szénmonoxyd (CO) gáz térfogat százalékokban leolvasható mennyiségét adandja.

(Vége)

Budapesti levél.

Budapest, 1904. január 14.

Meddő pályázat.

Hiába no, t. szerkesztőség, már ez egyszer így van. Komoly dolgokra minálunk ember nem vállalkozik. Nem bizony, még pénzért sem.

Szakezikket írni? A vasutról, vasuti szolgálatról? Aztán pláne, hogy vasuti ember írja meg?... No már kérem, ki látott ilyet? Nem husz koronáért, demég husz aranyáért sem! Tisztelt redakció, az az áldozatkészség nagyon szép, de nagyon kárba veszett. Nálunk még igen sok vezetőknek kell lefolyniok azokon a bizonyos Dunákon, Tiszákon, Sajókon, etc., etc., a míg a magyar vasutas odáig jut, hogy neki a maga szakmájával foglalkoznia dicsőséges is, hasznos is lesz. A buzditásoknak, kéréseknek, kapacitálásoknak egész tengere fog addig fel-

hogy már-már sirtam. S azért, kérlek, mesélj még egy kicsit szép királykisasszonyokról, akikért eljön lovaguk, s aztán boldogok lesznek... De a lovag nem te leszel, valamint én sem vagyok királykisasszony... Szegény kis ördögöm!... Hát koplalni akarsz s úgy vagyont szerezni?... Tudod mit, koplalj magad, ne velem s ha majd pénzed lesz, akkor jöjj négy lovas hintóval értem, mert... addig nem is jöhetsz... Addig fel is ut, le is ut... (Felébred benne a cocotte): Addig leszek a más... másoké... tudod, hogy nézzenek mások is az égbe.

A férfi (elővesz egy levelet): Nézd... Egy czimborám Kaliforniában aranymezőt fedezett fel. Odahív. Gazdagok leszünk... Én a tied, te az enyém... Új életet kezdünk... Neked lesz sok selyemruhád, palotád, fogatod, — és nekem lesz sok munkásom. Én leszek a gyáros... Ők fognak nekem dolgozni és én nem fogok semmit se csinálni, csak téged ölelni, csókolni... (Átöleli a nőt, ki nem szabadkodik.)

A nő: És... és úgy-e fogsz a családotnak is küldeni néha-néha valamit, hogy ne haljanak éhen.

A férfi (bosszusan legyint kezével): Igen... igen... talán...

Szegő Ernő.

emésztődni, a míg ez a mi vasuti népünk elhiszi, hogy neki talán mégis csak inkább kenyerere a szárnyaskerek dolga, mint a legszebb „szép próza“, meg a legpoétikusabb verselmény. Mert ma — miként azt a legutóbbi pályázat eredménye bizonyítja — a vasuti emberek között ötször annyian vannak, a kik szívesebben kultiválják a novellairást, mint a menetrendeknek a burgonyaárakra való befolyásáról szükséges buvárkodást és hatszorannyian, a kik egy sántalábu verset följe helyeznek a kocsimegfutamodás problémája megoldásának.

Igazán furcsa egy világ. Író meg költő-emherről én még életemben nem hallottam, hogy a vasuti mesterséget — akár csak amugy mellesken is — szintén gyakorolná. A vasutnál viszont? Ott abban az arányban gyarapodnak az írók és poéták, a milyen arányban fogynak a vasutasok.

No, de elég a tréfából. Csak azt akarom konstatálni ezuttal is, hogy még ma is annál a régi, trespédő állapotnál tartunk, a hol tartottunk mindig, a mióta magyar vasutak vannak. A szolgálat ellátása, a hivatás teljesítése ma is csak abban a mederben mozog, a mely kellemetlenné, ellenszenvenné teszi a hivatali működést itt is, ott is, minden téren és minden irányban. Örül

mindenki, ha több-kevesebb buzgósággal, kisebb-nagyobb lelkiismeretességgel leróta azt, amit a szolgálatban, a hivatalban elvégeznie *kellett* — azután siet, hogy pihenést, szórakozást keressen olyan téren, a hol misem emlékezteti a kellemetlen *muszájra*. A kinek vannak komoly, igazán számottevő eszméi, az, hacsak valami folyó aktában nem érvényesítheti őket, tartózkodik attól, hogy a nyilvánosság elé hozakodjék velük. Az ilyenek rendszerint sokkal tapasztaltabb emberek, mintsem ne tudnák, hogy a kaján rövidlátóság, kicsinyes irigység, kollegiális leszólás — igen hamar végeznek az ő tisztos igyekezetükkel. Hiszen ezek a szép tulajdonok, hogy senki engem feketemájusággal ne vádoljon, olyan nagyhatalmak, miszerint valóban csak rajtuk mulik, hogy a magyar vasuti társadalom még ma sem képezi azt az erkölcsi testületet, a melyet már régen képeznie kellene. Ott van például ennek a testületnek jelenleg leghivatásosabb képviselője, a fővárosi klub és ott van annak a heti közlönye, egy par excellence szaklap. Tessék csak megfigyelni, hogy mennyire buzgólkodnak mindketten azon, hogy a komoly szakmának komoly alakban való tárgyalását, a vasuti szakirodalom fellendítését nyelbe üthessék! És tessék megfigyelni az eredményt, a mely — enyhén

HETI KRÓNIKA.

Egy pesti kaszinó nagy tervet kovácsol,
Terve áldozatkész, nemzeti és bátor . . .
Szláv és oláh fölött kongatnak harangot
Mondván, alapítsunk sok-sok magyar bankot.
A magyar-falóktól ma más meg nem óvhat:
Pénzzel győzzük le e gonosz nációkat.

Észszel és erővel nekik vermet ásunk,
S örül rajt' parasztunk, örvend a mágnásunk
Szemere Miklós már harczi buzgalmában
Lőni is tanítna minden iskolában.
Hirdetvén fenszóval, akárki meglássa,
Edzi az ifjut a fegyver forgatása.

Francziák közt történt. Nem volt egyéb dolga,
Hát szörnyen szerelmes lett egy tiszt szolga.
Hadnagy urának a nejét szerette meg
S bánatában mit nem művelt szegény gyerek?
Gazdája hitvesét — soha ilyen tettről —
Utczára taszítá három emeletről.

Hullámzó vizén a kéklő Adriának,
A hol tarka-barka hajók, yachtok járnak,
Feltűnt a héten egy cifra, színes gálya.
Sokan megkérdezték, ki légyen gazdája?
Egy bukott nagyságé. Ej, mit, leng a zászló,
S földkörüli utra megy Szápáry László.

Arról sem igen irt még egy regény-író,
Hogy mitől bolondult meg egy járásbíró.
Székesfehérváron valamelyik este
Bálrendező volt és annyira kereste
Kedvét az uraknak, no meg a hölgyeknek,
Hogy ma tőle minden jámbor lélek retteg.

Egy földmives asszony a minap megsugja
Komaasszonyának: van egy varázs-tyúkjá . . .
Kincset tojik lelkem! S nem nézve a mórest,
Kicsal a jámbortól éppen kétszáz flórest.
Hüvösre is került, mert bármilyen mesés,
Mégis tilos az ily — **fizetősrendezés.**

Passe-parto t.

szólva — bizony jobb is lehetne. Hát ahol olyan anyagi és erkölcsi erő áll rendelkezésre és mégis csak gyöngé eredményt bír elérni, ott a „Haladás” se veszítse el kedvét és reménységét, hanem kamatoztassa azt a pályadíjas aranyat — egyelőre az emberi kor legvégső határáig.

Temesváry Alajos.

HIREK.

* **Házasság.** Pollák Lajos hatvani hivatalnok eljegyezte Hilf Etelkát, Hilf Kálmán államvasuti főellenőr leányát Rákospalotán.

* **A M. Á. V. altiszti kör mulatsága.** A miskolczi máv. altiszti kör február hó 1-én részben a szerencsétlenül járt vasutasok árváinak segélyezése, részben saját könyvtára javára a Korona-szálló nagytermében táncestetélyt rendez. Az estély kezdete este 8 órakor. Személy-jegy 2 kor., család jegy 5 kor., karzat 1 kor. 20 fill. Jegyek előre válthatók a kör Arany János utcai helyiségében.

Ez alkalomra *Zadubán* Gyula losonczyi forgalmi főnökségi ellenőr és ismert zeneköltő egy kedves „*Haladás-polkát*” irt s reméljük, hogy azt éppen oly tüzesen és hosszan jár-

ják a szebbnél-szebb tánczos párok, mint mult évben a már népszerűvé vált „Haladáscsárdást.”

A szöveget *Bartos* Lajos ellenőr, a losonczyi forgalmi főnökség házi poétája fogja hozzá írni.

A bál iránt ugy Miskolczon, mint a vidéken általános az érdeklődés.

* **Pályaorvosi kinevezés.** A miskolczi üzletvezetőség tőke-terebes — varannói új vonalrészben elhelyezett személyzet egészségügyi kezelésére dr. Kende Miksa járásorvos Gálszécs székhelylyel pályaorvossá kineveztetett. Gratulálunk az új vasutas kartársnak.

* **Összeütközés a villamossal** Könnyen végzetessé válhatott, de szerencsére komolyabb következmények nélkül elmúlt baleset érte dr. Gortvay Miksa orvosi tanácsadót. Az orvos délelőtt a Szemere-utcában levő lakásáról indult el kocsival, amidőn éppen arra haladt a népkerti villamos, mely a kocsit elütötte. A bent ülő dr. Gortvay a fenyegető veszedelem láttára nem vesztette el lélekjelenlétét, hanem kiugrott a kocsiból, melyet a villamos alaposan megrongált. Szerencsés megmenekülése alkalmából nemcsak miskolczi, hanem számos vidéki jóba

Innen-onnan.

Változás.

Adél: Hát mégis a Révész menyasszonya lettél. Hiszen mindig szídtad és szapultad? . . .

Giza: Hja, akkor még nem tudtam, hogy meg fog kérni!

Megint elhibázta.

Apa (remegve): Nos?

Bába: Leány.

Bandi: No tessék. Már megest elhibázta a papa. Hiszen öcsikét ígért nekem.

Nyáron.

Turista: Vendéglős ur, én nem tudom, miféle jószág lehet ebben a maga ágyában, de én egész éjjel nem tudtam aludni a csipéseiktől!

Vendéglős: Én Istenem! Nyáron! *Mi most az egész éjszaka. Négy rövid óra!!!*

Svindli.

Főnök: Hisz maga afféle svindler!

Vigécz: Azt ne tesszen mondani.

Főnök: De mondom! Ugy ajánlotta ezt a patent csappantós tentatartót, hogy az ki nem nyílik. Hát mikor odavágom a praktikáns fejéhez, csak ugy esurgott le a pofáján a fekete lé.

Iskolában.

A tisztelendő ur beköszöntött az iskolába és sorra vizsgálta: fogott-e a ficzkókon a tanító ur oktatása. Véletlenül épp a nehéz fejű gyerekeket faggatta, akik bizony édes-keveset kóstoltak a tudás almájából. A legkevesebbet pedig Árkos Pista tudta

— Szégyeld magad, Árkos Pista! — szólt haragosan a tisztelendő ur. — Persze, mindennek a szülők az okai, nem törődnek a gyermekeikkel és ivadékaikban terjesztik a sötétséget.

— Mi az apád, Árkos Pista?!

— Lámpagyújtogató, — felelte szepegye a gyerek.

Kényszer-humor.

Utonálló: Adja ide az ur az óráját!

Ur: Fogja barátom! De figyelmeztetem, hogy ez az óra mindennap tíz percet késik.

Bökkenő.

Iren: No, Irmácska, azért nem kell kétségbeesned, szeret azért téged a vőlegényed!

Irma: Igen ám, csakhogy most már sokkal nagyobb hozományért.

Monolog.

Leánynevelőintézési tanár (aki egy tanítványát vette el): *Furesca!* *Mariska* volt nekem a legkiválóbb hallgatóm s most rám se hallgat.

rátja és tisztelői üdvözölték a köztisztelőben álló férfit.

* **Baleset a pályaudvaron.** Ez év május elsején történt, hogy az aszódi állomáson Dobrotta Pál málházó egy vonat teherkosijából oly szerencsétlenül esuszatott ki egy vasrudat, hogy az ötven kilos rud Gróf Alajos vasuti kezelőnek a lábára esett. Gróf harmadnapra iszonyu kínok között meghalt. Az ügyészség Dobrotta ellen gondatlanságból okozott emberölés vétsége miatt emelt vádat a pestvidéki törvényszék előtt. Az esetről jelen volt tanúk egyértelműleg azt vallották, hogy az elhunyt kellő éberség mellett elkerülhette volna a szerencsétlenséget. Az ügyész ezen az alapon elejtette a vádat, mire a törvényszék a további eljárást megszüntette.

* **A vonat elé vetette magát.** Az önkéntes halálának borzalmas nemét választotta egy miskolci asszony, névszerint özv. Béla Jánosné, néhai Béla János nyug. mozdonyvezető neje. E hó 9-én reggel fél 6 órakor eltávozott Zöldfa-utca 39 sz. alatti lakásáról. A nála lakó Strobl Ede 14 éves polgáriskolai tanulóknak feltűnt az asszony izgatott magaviselete. Rosszat sejtve, a szomszédba sietett s egy asszonnyal Béláné után indult.

Béláné ekközben a tiszai pályaudvarhoz ért s az éppen mellette elrobogó 1004. sz. mozdony elé vetette magát. Ruznyák János mozdonyvezető észrevéve a veszedelmet, azonnal fékezett, de a nagy erővel robogó gépet már nem állíthatta meg. A mozdony keresztül gázolt a szerencsétlen asszonyon, akinek testét a szó szoros értelmében ketté vágta. Miután a nyomban megadított rendőri vizsgálat kiderítette, hogy a szerencsétlenségért senkit sem terhel a felelősség, a mentők a hullát az Erzsébet kórházba szállították.

Béláné úgy látszik pillanatnyi elmezavarban követte el tettét és ez a feltevés anyival is inkább megállja helyét, mivel két nővére az elszerencsétlenülnek tébolydában volt.

Temetése nagy részvét között folyt le.

Szerencsétlenség a máv. főműhelyében. A magyar államvasutak északi főműhelyében nagy szerencsétlenség érte e hó 10-én délután 3 órakor Mrzsuka János és Obertzhauzer Tamás munkásokat, akik a szerelőműhely egyik javító aknájában dolgoztak. Munkájuk közben rájuk zuhant két mozdonykerék s Mrzsukát a fején és balkarján, Obertzhauzert pedig a jobb lábán és karján súlyosan megsebesítették. A mentők a sebesülteket a Rókusba szállították.

CSARNOK.

Egy éj története.

Oroszból.

Irta: Lavreczkij.

(Folytatás)

Katya úgy érezte, hogy valaki meglökte őt, mire mély örvénybe zuhant s két hullám összeesapott a feje felett s még a repülés által való menekülés útját is elzárta előle. Azt már nem is hallotta, hogy a levegőt egy dörrenés rázkódtatta meg s utána egy gyorsan vágó ló dobogása hallatszott . . .

IV.

Szlobodin egy nagy vasuti hidon ment át. Felfelé ment rajta a keskeny karfán és a szíve összeszorult a rettegéstől. Előre nézett s nem látta a hid végét, majd lenézett s ott örvény tátongott előtte. Hogy került ebbe a rettentő magasba? Nem jó volna-e visszafordulni? De a karfa olyan keskeny, hogy félt megfordulni. Lenn dübörgött egy vonat s megrezgettette az egész hidat. Szlobodin felsikoltott, ráesett a karfára és átölelte mindkét karjával. Megpróbált kiabálni, de úgy látszott, hogy senki se hallotta. — Egyszerre hallja a nevét: „Alexandrovia

Vaszilij! Alexandrovics Vaszilij keljen fel keljen fel!”

— Hogy keljek fel? Nem tudok. Érzem, hogy nem bírok!

— Uram Alexandrovics Vaszilij, keljen fel.

Elkezdett erőlködni, hogy felkeljen, kiszabadította egyik kezét, fölkönyökölt és felébredt. Kopogtak az ajtaján és vonszolták, hogy keljen fel. Kiugrott az ágyból s megkérdezte ki az? A szolgál az ájtón keresztül azt felelte, hogy kéretik, jöjjön ki a folyosóra.

Szlobodin felkelt s kinyitotta a zsalukat. Már pitymallott, de a nap még nem bujt ki a tenger fölé. Csak a szürke felhőcskék pirultak még kissé. Gyorsan felöltözött, letakarta az ágyat s kinyitotta a folyosóra nyíló ajtót. Egy nő állott előtte, könnyörgő suttogással kérte, hogy menjen el tüstént Jakovlyevna Avdotyához, aki szinte halálán van. Mara volt, a komornája, aki tiz év óta nem vált el urnőjétől, ismerte minden titkát, sokat kapott tőle is, meg az ismerőseitől is s teljes bizalmát bírta, mint barátnője s mint olyas valaki, aki egész lelkéből s teljes önzetlenséggel szereti őt.

Szlobodin habozás nélkül tüstént elindult. Utközben szerette volna megkérdezni Marától, mi lelte urnőjét, de a leány előre sietett, meg azután ő maga is félt ettől a kérdéstől. Talán csak nem ő az oka halálának? Ettől

* **Sikkasztó pénztáros.** Nagyváradról jelentik: Tuczakovits-Török János érmihályfalvai vasuti pénztáros 3550 koronát sikkasztott az elmúlt hónapban. A debreczeni üzletvezetőség-től váratlanul jött pénztárvizsgáló a rovacsolásnál a hiányt megállapította, mire Tuczakovits bevallotta tettét. A csendőrök a nagyváradai ügyészhez kísérték a magáról megfélemezett pénztárnokot, ahol tartóztatták.

* **A párkányánai rejtelmes eset.** Paur János a párkányánai eset áldozata, vasárnap délután meghalt. Míg beszélni tudott, Körmeny Mihály vizsgálóbíró hallgatta ki. A kihallgatás folyamán Paur elmondta, hogy támadója előbb ment a félreesső helyre, mint ő, mert tudta, hogy neki is mennie kell. Ez középtermetű, himlőhelyes ember volt. Mikor Paur belépett, azonnal becsukta az ajtót és hátulról karja felett átölelve, roppant gyorsan végzett vele. Valótlannak mondta azt, amit egy Radó nevű színész a lapokban hirtelt, hogy midőn megtalálták, ő mondta volna:

— Ne bántsanak, az orrom vére folyik.

Akkor ő már nem tudott szólni és ezt az orvosok is megerősítik. Paur azt sem tudta, mivel vágta meg az ismeretlen, de azt érezte, hogy mindenét átkutatta. Az orvosok véleménye szerint a vágás bizonytalan kéztől

a gondolattól összeborzadt. Eszébe jutott mindaz, ami történt s elkezdett sebesebben menni, hogy elülze magától annak a gondolatát, ami reá vár.

Mara kinyitotta előtte az ajtót s ugyan azzal a könyörgő suttogással, mint nála a fogadóban, kérte, hogy lépjen be a hálószobába. Szlobodin csak ment és rendbeszedte a haját. A szalonban lopva megnézte magát a tükörben a kétes hajnali világosságban, mely szomorú és zilált kinézést kölcsönözött mindenkinek. Kinyitotta hálószoba ajtaját és megállt. Egészen sötét volt s csak a szalonból szűrődött át egy kis szürke sávnnyi világosság.

— Tegye be az ajtót! — szólalt meg egy hang.

Szlobodin bocsánatot kért s a sötétben maradván, egyszerre eszébe jutott, hátha bolonddá tartják. Már-már készült visszafordulni és kimenni, mikor gyertyával a kezében belépett a szobába Mara, letette az asztalra s megint kiment, óvatosan betéve maga után az ajtót. Egyik szögletben karosszékekben ült Jakovlyevna Avdotya s merően nézett Szlobodinra. Ő azzal a gondolattal lépett oda hozzá, hogy bolonddá tartják s már-már kifejezést is adott ennek. De hirtelen rápillantva kedvese arcára és egész alakjára, látta, hogy csakugyan haldoklóval van dolga.

ered és háromszor volt a torkán végighuzva. A csendőrség erélyesen kutat.

* **A rákoskereszturi vasuti karambol.** Maglód felől a rákoskereszturi állomásra érkező gyorstehervonat 1900. október 26-án hajnali 4 órakor helytelen váltóállítás következtében csonka vágányra jutott, ahol néhány teherkocsi állott. A tehervonat összeütközött a kocsikkal, a mozdony kisiklott s néhány kocsi elpusztult. A vonat fűtője az összeütközés következtében meghalt és több kalauz megsebesült. A vizsgálat során kiderült hogy Kocsis Gyula forgalmi tiszt helytelen jelzése következtében Mészáros János váltóőr hibásan állította a váltót s ez okozta az összeütközést. A bíróság közveszélyes cselekmény elkövetése miatt mindkettőt vád alá helyezte. A pestvidéki törvényszék Kocsis Gyula forgalmi hivatalnokot 50 korona fő- és 20 korona mellékbüntetésre s hivatalvesztésre ítélte. Mészárost felmentette a bíróság. A kir. tábla helybenhagyta ez ítéletet. A Kuria I. tanácsa a napokban foglalkozott a benyújtott semmiségi panaszszal s azt visszautasította.

* **Kirabolt postavonat.** Drezdában a napokban egy Schubert nevű postaszolga kirabolta

Halotthalvány, beesett, valósággal sötét és kiaszott arcza kinosan emlékeztették őt durva és kegyetlen eljárására. Egyszerre rettentően bűnösnek érezte magát s kezeit megfogva, ajkához szorította. A kéz hideg volt, mint a jég.

— Bocsásson meg nekem. Hibás vagyok, — szólt elfojtott hangon és elgondolta, nem-e volna jó orvosért küldeni? Szeretett volna a föld alá süllyedni s nem tudott mit kezdeni vele. Bűnösnek érezte magát, de azért szánalom nem ébredt benne iránta. Csak azt kívánta, hogy az egésznek mielőbb vége szakadjon, vagy haljon meg, vagy ő mielőbb elmehessen innen.

— Üljön le! — szólt Avdotya halkán.

Még a hangja is megváltozott. Valósággal kihalt belőle az a tónus, mely egyéniséget kölcsönözött neki, s azért nem ismerte meg az imént, mikor azt mondta neki, hogy tegye be az ajtót. Székét odahuzta a lábaihoz, leült vele szemben, újra megfogta megcsókolta, majd óvatosan a térdére eresztette a kezét. Avdotya folyton remegett és nehezen lélegzett.

— Rosszul van — szólt hozzá. Higyje el, hogy én is borzasztóan szenvedek, s kész vagyok mindenre, a mi tőlem függ . . .

— Pszt! — szólt felegyenesedve s hallgatózva. Beszéljen halkabban. Egyébiránt nem

egy vonat postakocsiját. Utközben a postán tartózkodott s alkalmas pillanatban átlopóztott a postakocsiba, amelyből elvitte a pénzeszsákokat 28.000 márkával, aztán egy állomáson leszállott. A hiányt felfedezték és a tolvajt is sikerült kézrekeríteni.

* **Nagy élelmezési vállalat Budapesten.** Hatalmas terv megvalósulásáról beszélnek pénzügyi körökben. Arról van szó, hogy a közel jövőben Budapesten, több millió korona alaptőkével egy olyan vállalatot alapítanak, mely a külföldi élelmiszer piacokat nemzetközi gyorsvonati összeköttetések révén friss magyar élelmiszerekkel, mint tojás, aprójszág, zöldség, gyümölcs, vaj és más élelmi cikkekkel látja el. A vállalat alapító; azt tervezik, hogy mint Olaszországból nap-nap után friss élelmiszerek érkeznek Párisba és Berlinbe s ott kora hajnalba épp úgy eladásra kerülnek, mint Páris, Berlin környékének élelmiszeri, épp úgy Magyarországról is el akarják látni árugyorsvonati összeköttetések révén kivált a lipcsei, berlini, brüsszeli és londoni árucarnokokat. A vállalat alapítói már érintkezésbe léptek a kereskedelemügyi ministeriummal is, mely elvben elfogadta a vállalat tervét s utasi-

totta az államvasutak igazgatóságát a részletes tárgyalások megindítására, mert a vállalat létesüléseivel az államvasutaknak is nagy beruházásokat kell tennie. A terv megvalósulása esetén, az államvasutaknak vagy nyolcszáz olyan vaggont kell beszereznie, melyek télen fűthetők nyáron pedig hűthetők.

* **Orosz vasutépítés.** Az orosz közlekedésügyi miniszter 1904-ik évi költségvetésében 147 millió (1903-ban 127 millió) rubel van felvéve vasutépítési célokra. Az építendő vasutak a következők: 1. Pétervártól Wologdáig; ez a vonal Pétervártól észak felé vezet és 1905. januárban készül el. 2. Pétervár—Petrozawodsk, amelynek 1905-ben csak első fele épül meg. 3. Megépítik a pétervár—witebski vasut folytatását Shlobni-ig. 4. Németország felé pedig a bologoje—sjedlezi stratégiai vasutat építik. Mindezeket kívül tervbe van véve a moszkvai körvasut, a cherson—nikolajewi és az eriwan—alexandropoli, a perzsa határ felé irányuló stratégiai vasut építése is.

* **A Simplom alagut veszedelme.** A világ leghosszabb vasuti alagutját, a francia-svájci Szimplon-vasut alagutját nagy veszedelem fenyegeti. A több mint husz kilométer

is kell, hogy beszéljen. Én látom... Maga színel: mert se szánalmat, se megbánást nem érez. Attól tartottam, hogy sirni fog és könnyörögni fog bocsánatért. Hála istennek, nincs ugy.

Szlobodin félrehúzódott tőle s csodálkozva nézett rá.

— Jakovlyevna Avdotya... szólalt meg.

— Jakovlyevna Avdotya! -- ismételte a beteg ironikusan. Semmi, semmi tenni valója sincs hátra. Én a maga ellensége vagyok, maga az enyém.

— Téved — szólt Szlobodin szilárdan. Én már csak azért sem lehetek ellensége, mert oly kegyetlenül bántam el magával. Én mélyen sajnálom és szégyenérzet nélkül nem is tudok rágondolni...

— En meg borzalom nélkül... Még most is egész testemben remegek, a lábaim olyanok, mint a jég, a kezeim, — fogja csak meg. Ő maga megfogta, erősen megszorította, majd ellökte magától Szlobodin kezét. Szeretett maga engem, csak egy kicsit, csak egy mákszemnyit is? Lássá, én azt hittem, hogy szeretett. Azt hittem, hogy elhódított magát tőle, attól a boldogtalan, szánalomraméltó leánytól... Annyi gyöngédséget pazareltam magára, s nemcsak, hogy meguntam magamat, de magát is a szívembe zártam, azt hittem, hogy az én szenvedélyem

majd lángra lobbantja, s olykor azt hittem, hogy úgy is történt... De maga... maga úgy tekintett engem, mint valami utcai nőt. Ezt nem bocsátom meg soha... se magának, se neki...

Mindezt gyors, izgatott snttogással mondta, de egyes szavak erős torokhangon törtek elő belőle, mint a hogy a zongorából a hamis hangok előtörnek. Lehajolt s szemei elkezdtek lángolni, arca megélnékvált a gonosz-ságtól.

— Miért beszél így? Miért bántja azt a leányt, a ki magának soha sem vétett...

— Azért bántom, mert ő az én ellenségem, s mert őt másképpen szereti, mint engem. Most pedig hallgasson meg...

— Nem én! — kiáltott fel Szlobodin felugorva és félrelökve a széket. — Ha maga beteg, úgy orvosra van szüksége... én meg teljesen fölösleges vagyok.

Avdotya a fogai közt elmosolyodott.

— Ám menjen, ha úgy tetszik. De vissza fog jönni hozzám. Még ma vissza fog rohanni hozzám... még ma...

Ereje szíjjel láthatólag kezdett visszateretni. Ezt már szokott, erőteljes, egészséges hangján mondta. Szlobodin felállt.

(Folyt. köv.)

hosszuságra tervezett alaguton már régen dolgoznak nagy sikerrel és most azt jelentik, hogy vízáradás következtében a Simplon-átvágás első számú főalagutjában jelentékeny nehézségre bukkantak. A munkát négy hét óta megszüntették. Megkísérelték a vizet szivattyuzás útján eltávolítani, de sikertelenül. Remélik, hogy a második számú alagutból forrásokot nyithatnak. Ha ez azonban nem sikerülne és talán még több forrás folyik oda, ami a geológiai megfigyelések szerint igen valószínű, kénytelenek volnának az első számú alagutban a munkát az északi oldalon teljesen megszüntetni. Az átvágás befejezése akkor augusztus előtt nem volna várható.

IRODALOM.

Állomási szolgálati segédkönyv a m. kir. államvasutak részére címmel egy valóban hézagpótló szakmunka II-ik javított és bővített kiadása hagyta el a sajtót.

A nagy fáradsággal és gondal összeállított segédkönyv az állomási végrehajtó szolgálattal kapcsolatos összes teendők könnyebb, szabatosabb és egyöntetűbb ellátásának előmozdítását, valamint az állomásvezetők által gyakorlandó ellenőrzések megkönnyítését célozza s annak a szakférfiak nyilatkozatai szerint derekasan meg is felel. Beosztása könnyen áttekinthető, utbaigazítása világos és tömör és a mi fő, teljesen biztos úgy, hogy e könyv után indulva minden alkalmazott teendőit utasításszerű pontossággal és kifogástalanul végezheti, mert ennek segítségével könnyen eligazodhatik a rendletek labirintusában.

Bár a szolgálatbani érintkezéseknél, vagy a hivatalos ügyek kezelésénél erre hivatkozni nem lehet, tehát csak mint utbaigazító és tájékoztató segédkönyv használandó, mégis ily fajta hivatalos könyv hiányában minden állomásvezetőnek kitűnő szolgálatot tesz s érdemes arra, hogy a vasutasok már saját érdekükben is felkarolják.

A könyvet Rác Imre ellenőr, a szegedi üzv. kereskedelmi előadója és Roboz Lipót szőregi állomásfőnök szerkesztették. Ára 3 korona 50 fillér. Megrendelhető Rác Imrénél Szegeden. A tiszta és szép nyomás, valamint az izléses kiállítás Schulhof Károly (Szeged) nyomdáját díszéri.

FEJTÖRŐ.

— Lapunk olvasóitól szívesen közlünk rejtvényeket. —

Szótagrejtvény.

i, bul, re, lág, vá, var, gö, li, kasz, ál, ray, de, dó, u, mek, ve, lag, ud, vi, he, ga, du, gyer, a, le

1. Híres fürdő olaszthonban.
2. Ős magyar férfi név.
3. Görög császár.
4. Szótag.
5. Ifjak eszménye.
6. Híres magyar költő.
7. Kaptárakban van.
8. Kisdedek kedvence olvasmánya.
9. Sok háznak van.
10. Nélküle nem élhetünk.
11. Híres versenypálya.

A szótagokból összeállított szavak értelmének kezdőbetűi felülről lefelé, végzőbetűi pedig alulról felfelé olvasva két vasuti kitűnőség neveit adják.

Ezen rejtvény megfejtését január hó 31-én megjelenő 5-ik számunkban hozzuk.

A megfejtés határideje január 27.

A megfejtők között egy értékes jutalomkönyvet sorolunk ki.

A f. évi 1-ső számunkban megjelent rejtvény megfejtése:

```

      M
    h i r
  k o s á r
M i s k o l c z
  i r o d a
    a l i
      c z
  
```

A kitűzött jutalmat a megfejtők közül Sebők Pál nyerte meg, kinek czímére Mihályi „Francia zászló alatt” czimű művét postára tettük.

Szerkesztői üzenetek.

Üzv. Vincze Richárdné Miskolcz. A hála igaz hangján irt levelét vettük s mély fájdalommal mi is osztozunk. Azon kívánságának, hogy levelét egész terjedelemben tegyük közre, sajnálatunkra nem teljesíthetjük, mert barátaink a mi csendes jótékonyágunkat ismerik, el-lenségeink pedig őszinte köszönősortait reklámnak tartva felremagyaráznak. Adjon az Isten önnek megnyugvást, kitartást a küzdelemhez, árvának pedig támaszt!

Kozma János. Miskolcz. Levelében említt versét legközelebb hozzuk, de valóban — mint ön is írja — terjedelme miatt nem való lapunk keretébe s eddig is azért késelt. Üdvözlét!

Sv by A. Levelét kiadtuk lapunk jogtanácsosának s a választ levélben küldjük.

Angyal J. Szívesen, csak esütörtök reggelre kezünk között legyen, különben ezt fogjuk leadni.

H ziaasszony „A tejképződés okai és gyakorlati haszna” czimű értekezését vettük és szerkesztő társunknak átadjuk, ki Svájczból leendő visszaérkezése után meg fogja bírni, miután útjában ez irányban is tanulmányt folytat.

T. A. E hó végén ott leszek s mindent elintézek. Üdv!

Felelős szerkesztő: **Zsivkovics Antal**

A miskolci szőlőbirtokosok bor- és szőlőértékesítő egyesületének választmánya ez uton értesíti úgy az egyesület tagjait, mint a borvásárló közönséget, hogy ez évi

TÖRZSKÖNYVÉT

elkészítette és az egyesületi elnökünk

== Szaffka Pál ==

kir. közjegyző ur hivatalos helyiségében van elhelyezve.

Ujabbi bejelentések, valamint tudakozódások úgy a tagok, mint a borvásárló közönség részéről az egyesület titkárához

Zsifkovics Antal

máv. üzletv. ellenőrhöz ezimezendők.

Vasuti

altiszti vizsgára készülők kézikönyve.

Irta:

SZEMERÉDY LÁSZLÓ, máv. irodafiszt.

A legjobbnak elismert tankönyv az altiszti képesítő vizsgára készülőknél részére.

Ára 3 K.

Utánvétellel küldve 3 K. 40 f.

Megrendelhető: özv. Szemerédy Lászlónénál
S.-A.-Ujhely (pályaudvar.)

Van szerencsém becses tudomására hozni, miszerint „Erzsébet“-hez címzett

gyógyszertáramat

a Vörösmarty- és Szirma utca sarkán, (ezelőtt Gordon-utca) megnyitottam.

Midőn kész szolgálatomat fe ajánlom, egyuttal legyen szabad b. figyelmét arra is felhívnom, hogy az összes vasuti alkalmazó ak részére a gyógyszerek szállítását megkaptam és annak kiszolgáltatását gyorsan és pontosan eszközölöm s továbbá hogy nálam minden, a gyógyszerészethez tartozó különlegességek is kaphatók, úgy mint:

„Szt. Antal“ köszvény és rheuma elleni folyadék. Ár. 70 fillér.

Szt. Antal pastillák, mindenféle gyomor baj, felfúvódás, rossz emésztés és étvágytalanság ellen. Ára 60 fillér.

Tyukszemirtő „Pedin“, biztos hatású szer tyukszem és ürkeményedés ellen, este reggel beenni. Ára 60 fillér.

Erzsébet királyné gyöngyvirág arcscréme, a szeplő és májfoltokat eltávolítja, az arc és kéznek habszerű színt ad, hatása egészen biztos. Ára 90 fillér. Az üres tégely 10 fillérbe visszavéteik. Hozzá

Erzsébet gyöngyvirág szappan, ra 60 fillér.

„Peditör“ biztos szer a lábizzadás, lábszag, kipállás és ebből származó bőrbajok ellen, A test minden részére alkalmazható. Ára 70 fillér.

Dr. Moore fagybalzsam, a fagyos részeket este reggel bekenni, a fájdalmas viszketést megszünteti, hatása biztos. Ára 70 fill.

Erzsébet k. száj-essentia 20-30 csepp egy pohár vízbe cseppentve az inyhut erősíti és a fogromlást megakadályozza. A szájnak kelemes ízt kölcsönöz. Ára 70 fill.

Balassa cseppek, étvágytalanság ellen. Ára 70 fill.

„Magyarhoni balzsam b pedrő“ nagy szaktekintélyek által kitünőnek talátatott. Ára kis doboz 0 fillér, nagy doboz 45 fillér

Erzsébet k. növény fogpora, kis doboz 50 fillér. nagydoboz 1 korona

Vidékre 2 korona megrendelésnél posta és csomagolás nem számítatik.

Mély tisztelettel, vagyok aláztatos szolgálja

Popovits Antal,

Az „Erzsébet“-hez címzett gyógyszerész tulajdonosa

Sürgőnyezim: Popovits gyógyszerész Miskolcz.